

vil være svært for os herinde at blive enige om, hvad der ville være skadeligt.

Vi vil gerne være med til at stoppe, at offentligt udstyr bliver brugt til det. Hvis det skal gøres, altså at kigge på frække billeder og andet, så mener vi, at det skal ske privat. Men det er en problemstilling, som skal drøftes, især når man snakker om børn med forældre i skolerne, for at børnene også får en forståelse af, hvad det er for et seksualsyn, der kommer ud af pornobillederne.

Vi vil gerne være med til at arbejde med problemstillingen, men sådan som beslutningsforslaget ligger nu, kan vi Venstre i ikke støtte det.

Brian Mikkelsen (KF):

Danmark oplever jo i øjeblikket en rivende udvikling fra industrisamfundet til informations- og videnssamfundet.

Første del af denne proces har jo hovedsagelig drejet sig om øget adgang til informationer via den hastigt udviklede informationsteknologi, og dermed har fokus egentlig i højere grad også været rettet mod det teknologiske, det tekniske indhold frem for indholdet. Hvad skal man bruge det til?

Og nu, hvor teknologien har gjort sit indtog i stort set alle private hjem og offentlige fora – vi hørte fra ministeren, at penetrationen af pc'er er oppe på 50 pct. i private hjem – er det på tide, at vi ser nærmere på indholdet med kritiske øjne, og derfor hilser vi fra konservativ side dette beslutningsforslag meget velkomment.

Internettet er jo en fantastisk formidler af informationer, som er tilgængelige for snart sagt alle, der kan tænde for en computer, ikke mindst for vores børn, som jo nærmest er født med en mus i hånden, og som allerede i en ganske ung alder er blevet fortrolig med teknologien.

Men ikke alle internetsider er egnet for børn. Det må man så tage stilling til i det private hjem, hvor man som forældre må påtage sig et ansvar og diskutere i familien, hvad der er adgang til, og hvad der ikke er adgang til.

Men i det offentlige rum – i det offentlige rum – på bibliotekerne, i skolerne er forældrene jo ikke ved siden af, og der foregår den diskussion ikke hele tiden.

I det offentlige rum er der andre aktører, der har ansvar. I det offentlige rum har skolebestyrelserne et ansvar. I det offentlige rum har bibliotekschefen et ansvar, men i det offentlige rum har det politiske system også et ansvar.

Det politiske system har et ansvar for at sige, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, hvad vi ikke vil have, børn og unge skal se på, og hvad vi vil have, de godt må se på. Det ansvar påhviler også det politiske system. Hvorfor har vi ellers politikere? Politikere er altså også til for at kunne tage et ansvar, at kunne drøfte nogle valg og sende nogle signaler.

Derfor mener jeg, det er kolossalt ansvarsforflygtigende og skuffende, at politikere i det her hus ikke vil være med til at tage stilling, ikke vil være med til at sætte grænser, for det har intet, overhovedet intet, at gøre med censur eller krænkelse af nogen som helst ytringer overhovedet.

Med netfiltre har vi et redskab, som kan – som kan – medvirke til en bortfiltrering af sider, der vurderes til at være skadelige for børn. Et sådant redskab er en naturlig reaktion på en udvikling, der hidtil alene har tilgodeset udbredelsen af information, og med netfiltre får vi mulighed for at forholde os kritisk til disse uanede mængder af information.

I Det Konservative Folkeparti mener vi så afgjort, at vi skal benytte denne mulighed til at beskytte både børn og unge, fordi uanset hvordan vi end vender og drejer det, så er det helt uacceptabelt, at børn i det offentlige rum kan se rå porno og krænkelse af andre mennesker. Der må hensynet til børn komme frem for teoretiske, principielle holdninger til fri udbringelse osv.

Privat har forældrene et ansvar for, hvilke informationer børn har adgang til, men i det offentlige rum må man som politiker påtage sig et ansvar. Eneste mulighed er en konstant kiggen over barnets skulder, og det er ikke rimeligt, for det kan man ikke varetage på biblioteket eller i skolen, eller hvor det offentlige rum er.

Derfor støtter vi fra Det Konservative Folkepartis side varmt op omkring dette forslag til beskyttelse af børn. Det er tid til et modtræk mod Internettets manglende selvkontrol, og vi kan kun opfordre regeringen til at tage aktion hurtigst muligt.

Jeg beklager også, at visse politikere misbruger sådan en debat til at tale om, at Internettet ikke får mulighed for at udvikle sig, hvis man kommer med et sådant filtersystem, for selvfølgelig skal Internettet udvikle sig. Det er til gavn for Danmark og vores udvikling, at man udbygger vores netværkssamfund. Men det er jo altså også tilladt at tænke sig om og stoppe op og sige: Er det rimeligt, at alt, hvad der kommer ud på nettet, får adgang til vores børn?